

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **M. C.**, narozená dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2025, č. j. MV-93542-3/OAM-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany o žádosti žalobkyně ze dne 8. 6. 2025 podle § 11a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť si žalovaný neopatřil aktuální informace o zemi původu, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobou uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

5. K jednání soudu se žalobkyně, ač řádně předvolána, bez omluvy nedostavila.
6. Žalobkyně podala dne 8. 6. 2025 již třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany ze zcela identického důvodu jako u předchozích žádostí, a to z důvodu hrozeb svého otce, který ji měl vyhrožovat smrtí, jelikož porodila dítě mimo manželství. Shodně jako v předchozích řízeních žalobkyně uvedla, že v zemi původu státní orgány práva žen nechrání, každá druhá žena zemře v důsledku domácího násilí. Dále uvedla, že je v 39. týdnu těhotenství se svým druhým dítětem.
7. Rozhodnutím žalovaného 11. 6. 2025, č. j. MV-93542-3/OAM-2025, nebylo řízení zastaveno, neboť se dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu jedná o další opakovanou žádost, která osahuje důvody stejného charakteru jako v předchozích řízeních o mezinárodní ochranu (strach z rodiny, která vyhrožuje žalobkyni zabitím kvůli početí dítěte mimo manželství), aniž by v Gruzii došlo k zásadní změně situace, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany.
8. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
9. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
10. V případě žalobkyně se jednalo o další opakovanou (třetí) žádost o udělení mezinárodní ochrany, proto se žalovaný primárně zaměřil na posouzení její přípustnosti a bylo zkoumáno, zda žalobkyně uvedla nebo se objevily nové relevantní skutečnosti.
11. Zákon o azylu u opakovaných žádostí vyžaduje přísnější podmínky pro jejich meritorní posouzení, kdy konkrétně je zapotřebí, aby žadatel uvedl, nebo aby se objevily relevantní nové skutečnosti, které před dříve vydaným rozhodnutím o azylové žádosti žalobkyně neexistovaly. Důvodem této úpravy je mj. snaha omezit opětovné podávání žádostí, které již byly jednou meritorně posouzeny, z totožných důvodů bez uvedení dalších relevantních informací. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009 - 65: *„Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času...“* Aby mohla být žádost žalobkyně meritorně posouzena, bylo třeba, aby uvedla nebo se objevily nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu. Což se nestalo, neboť žalobkyně setrvale uvádí identické důvody pro udělení mezinárodní ochrany, aniž by akceptovala, že tyto byly soudy opakovaně odmítnuty (rozsudky zdejšího soudu č. j. č. j. 19 Az 23/2023-44, č.j. 4 Az 24/2024 – 35, kasační stížnosti byly vždy odmítnuty).
12. Žaloba nijak nespecifikovala obecnou námitku nepřezkoumatelnosti. Napadené rozhodnutí obsahuje důvody, pro které žalovaný shledal nepřípustnost další opakované žádosti

žalobkyně – identické a již dříve uplatněné důvody žádosti o mezinárodní ochranu, absence změny poměrů v zemi původu. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.

13. Žalovaný se v souladu s § 11a odst. 3 zákona o azylu zabýval situací v zemi původu a za tímto účelem si obstaral podklady o zemi původu: Informace OAMP – Gruzie: situace občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 2. 9. 2024; Informace OAMP – Gruzie: Domácí násilí. Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 15. 4. 2024, dle které je policií provozována non-stop tísňová linka, jsou provozovány krizová centra, kde jsou k dispozici sociální pracovníci i psychologové a kde mohou oběti pobývat po dobu 9 nebo 12 měsíců.
14. Jelikož žalobní námitka míří proti použitým zprávám o zemi původu, přezkoumal je zdejší soud z hlediska požadavků na ně kladených, jak je Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vymezil v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, kdy tyto informace musejí být „v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“ Uvedené informace se vztahují k zemi původu i specifické situaci žalobkyně ohledně domácího násilí vůči ženám, přičemž jde o zprávy z roku 2024, které vycházejí z údajů o zemi za období 2022-2023, proto je soud považuje za dostatečně aktuální. Žalobkyně nic netvrdila o tom, že by po roce 2023 došlo k zásadní změně situace v zemi původu ve smyslu jí tvrzené obavy neposkytnutí ochrany státu proti tvrzené hrozbě její otce. Zároveň není soudu známo, že by v zemi původu došlo k takové změně poměrů, která by vedla ke zhroucení státní moci, tedy i k činnosti policie či soudů. Od vyhotovení uvedeného materiálu uplynul v době vydání napadeného rozhodnutí žalovaného pouze rok. Ani v řízení před žalovaným, ani následně před soudem nevyšlo najevo, že by se situace v Gruzii změnila tak, že by již nebylo možné jmenované zprávy za aktuální považovat. Soud tak má za to, že uvedené informace o zemi původu splňují uvedená judikатурní kritéria.
15. Nelze přehlédnout, že žalobkyně podala 3. žádost o mezinárodní ochranu již 8 dnů po právní moci rozhodnutí NSS č. j. 21 Azs 81/2025 – 20 o odmítnutí její kasační stížnosti proti rozsudku č. j. 4 Az 24/2024-35, aniž by tvrdila jakékoliv nové skutečnosti. Žalobkyně tak jednoznačně zneužívá institut mezinárodní ochrany, proto je aplikace § 11a odst. 3 zákona o azylu zcela přílehavá.
16. Soud doplňuje, že Gruzie je zařazena na seznam bezpečných zemí původu ve vyhlášce č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů. Také aktuální judikatura uznává, že Gruzie patří mezi státy, které jsou schopné svým příslušníkům ochranu poskytnout. Gruzii za bezpečnou zemi původu nadále považuje i aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 25. 1. 2024, č. j. 5 Azs 242/2023-39, usnesení ze dne 25. 9. 2023, č. j. 8 Azs 214/2022-52, nebo usnesení ze dne 31. 5. 2023, č. j. 8 Azs 233/2022-61).
17. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně úspěch neměla a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 1. 2026

Mgr. Kamil Tojner. v. r.
soudce